

Strokovni list poštних nameščencev

Štev. 11.

V Ljubljani, dne 1. novembra 1931.

III. leto.

Lepa naša domovina.

Tako se glasi naslov priljubljene ode, ki dan za dnem odmeva od Triglava do Djevdjelije in ki jo v mislih pojejo tudi naši zaslužjeni bratje izven meja matere Jugoslavije. — Naša domovina pa ni lepa samo v pesmi. Lepa je tudi v resnici, lepa je v naravi! Lepa je, velika, mogočna in bogata! Saj skrbi za to naš dobri kmet, marljivi uradnik, neutrudljivi rokodelci in podjetni trgovci, vsi nehoti dokazujejo, da vsi, prav vsi ljubimo to domovino in jo hočemo ohraniti pod vsakim pogojem, jo braniti pred sovražnikom ob vsakem času in povsod. No in baš sedaj se nam nudi še prav izredna prilika, da pokažemo to svojo ljubezen do rodne grude — do Jugoslavije.

Kakor mnoge druge, rekel bi skoro vse države, tako je tudi naša zanj val svetovne gospodarske krize. Kamorkoli pogledamo in kjerkoli se ustavimo, naletimo na gospodarsko vprašanje in odtod na gospodarsko krizo, ki ne prizanaša nikomur. Zato je dolžnost nas vseh, da pripomoremo po svojih močeh k rešitvi tega perečega vprašanja. Nasvetov je mnogo in dnevno časopisje se dan za dnem trudi v dolgih člankih pokazati najboljši izhod. In ko boste Vi, dragi čitatelji, prebirali te vrstice, vem, da bo marsikdo od Vas vprašal: Kako pa pride naše strokovno glasilo do takih člankov? Reči moram, da zato, ker je ravno »Poštar« glasilo skupine ljudi — mož, ki zvesto služijo svoji stroki, ki potrpežljivo in z velikim samozatajevanjem služijo dan in noč svoji domovini. Mar nimamo kot taki tudi pravice sodelovati v

reševanju problemov, ki se tičejo prav tako države, kakor tudi vsakega državljana posebej? Mar nismo deležni tudi mi, poštni uslužbenci, gospodarskih težkoč, ki mučijo vesoljni svet? Mar ni tudi nam dana prilika, da po svojih najboljših močeh doprinesemo svoj obulus na oltar domovine? In kako naj izgleda ta naš obulus? V denarju gotovo ne moremo ničesar pokloniti, ker ga večkrat celo za vsakdanje potrebe primanjkuje. Tudi z varčevanjem in nakupom raznih obveznic državni nameščenci pri najboljši volji ne moremo priskočiti na pomoč gospodarski krizi. Pač pa lahko pripomoremo naši mladi državi s svojo državljansko zavestjo in s preganjanjem nezaupanja v lastno moč in v lastno državo! Da pokažemo svojo dobro voljo in trden namen pomagati sebi in s tem tudi državi, se nam nudi izredna prilika na dan

8. novembra t. l.

Ta dan se bodo vršile volitve v novi državni zbor. Vzpostavljena bo zopet narodna skupščina, ki pa bo že v temeljih različna od bivše, dne 6. januarja 1929., obustavljene. V to skupščino seveda ne bomo volili veljake te ali one politične pripadnosti. Svojega glasu ne bomo dali ne za Petra, ne za Pavla, dali ga bomo za državo. V dokaz temu navajamo dejstvo, da so na listi gosp. Živkovića, kot nosilca vsedržavne liste, nekdanji pristaši vseh bivših političnih taborov v složnem delu za boljšo bodočnost naše države, ker tako zahtevajo najvišji interesi ogrožene domovine.

Mi poštni nameščenci moramo z veseljem pozdraviti vsedržavno in nepolitično obeležje novemberskih volitev zato, ker vemo, da ne bomo po 8. novembru deležni persekucij, ki so bile navadno na dnevnem redu po vsakih volitvah. Dragi tovariši, gotovo so Vam še v svežem spominu razne politične in vsemogoče premestitve iz dobe pred 6. januarjem 1929, ki so udarile marsikoga iz naših vrst prav težko. Predvsem pa velja to za tovariše maturante, ki so pač najbolj okusili bič ne potrebnih — temveč nepotrebnih premestitev, ki so bile v pretežni večini na škodo službe same, ne glede na neprilike, ki jih je pri tem utrpel nameščenec.

Pred očmi pa nimamo samo posledic nekdanjih volitev za posameznika, temveč tudi usodo in bodočnost Jugoslavije, to je naše s krvjo in kostmi najboljših sinov zgrajene domovine. Domovine, ki je bila ideal naših najboljših mož, katerim pa ni bilo dano, da bi dočakali leto 1918. Mi pa, ki smo dolžni čuvati z nenadkriljivimi žrtvami ustanovljeno, zedinjeno in mogočno Jugoslavijo, bomo šli vsi na volišče ter s tem izpolnili sladko dolžnost, ki jo od nas tirja 8. november t. l. Na ta način bomo hkrati tudi pokazali svojo vdanost viteškemu kralju Aleksandru I. in mu pripomogli do čimprejše končne izpolnitve in dosege cilja, ki si ga je začrtal prostovoljno v najtežjih prilikah, na dan 6. januarja 1929.

Zato 8. novembra v si v boj za svojega kralja in za srečno bodočnost drage nam Jugoslavije!

M.:

Novi poštni zakon in sedanji poštni predpisi.

Novi poštni zakon, ki je stopil v veljavo dne 30. oktobra t. l., spreminja v marsičem dosedanje poštne predpise.

Kakor je znano, sedanji Pravilniki za notranjo poštno službo niso bili sestavljeni na podlagi kakih zakonskih določb, temveč jih je tedanje poštno ministrstvo izdalo bolj za interno uporabo poštних ustanov. Unificiralo je tedaj s tem poštne predpise v celi državi, vendar je pa občinstvo o teh pravilnikih in o njihovi vsebini, kakorkoli je to bilo, malo vedelo. Pravilniki namreč niso bili objavljeni, razen posameznih malenkostnih odlomkov, niti v uradnih listih, niti v časopisih.

Novi poštni zakon pa sam prinaša vsa važnejša določila, ki naj urejajo odnose med občinstvom in poštno upravo, ter našteva pravice in dolžnosti vseh, ki se poslužujejo poštних naprav, kakor tudi pravice in dolžnosti, ki jih imajo poštne ustanove napram občinstvu ali pa napram svojim uslužbenecem. Po tem takem so poštni pravilniki sedaj le nekako dopolnilo oziroma izvršilna določila zakona, če mu v čem ne nasprotujejo. —

Poštni zakon ureja samo notranji poštni promet. Za mednarodni promet pa odreja izrečno, da so zanj merodajne mednarodne poštne pogodbe in specijalni sporazumi.

Oglejmo si glavne izpremembe, ki jih prinaša zakon in ki se tičejo ureditve poštne prometa.

V §§ 11 do 15 našteva zakon pošiljke, do katerih redne odprave ima pošta izključno pravico (regal). Te pošiljke so: odprta in zaprta pisma, dopisnice in druge pošiljke, ki imajo značaj osebnega dopisovanja. Člen 2 prvega dela pravilnika je k tem pošiljkam prišteval tudi časnike in časopise. Po tem takem je zanje z novim zakonom regal ukinjen. Novo prepoved prinaša § 12 zakona, ki zahteva, da se pošiljke, ki sicer spadajo pod regal in ki so naslovljene na razne osebe, ne smejo pošiljati po pošti kot ena pošiljka. Od te izključne pravice do odprave pa so razen dosedanjih v pravilniku naštetih pošiljk po novem zakonu izvzeta tudi pisma, ki služijo prenašalcu v priporočilo ali osebno legitimacijo.

Novi zakon ne loči pisemske in službene tajnosti, temveč imenuje vse skupaj poštna tajnost (§§ 16 in 17). To je edino pravilno, kajti s stališča poštne stroke in poštних uslužbencev sta obe skoraj nerazdružljivi.

Pošiljatelj razpolaga s pošiljko, dokler ni pravilno izročena naslovniku ali upravičencu, ter je tudi odgovoren za škodo, ki bi nastala zaradi kakovosti vsebine (§ 21). Ta odgovornost je z novim zakonom končno vendarle jasno izražena, dočim so bili glede tega dosednji predpisi kaj netočni in problematični.

Nihče ni dolžan sprejeti pošiljk, ki so nanj naslovljene (§ 25). S tem je tako zvana prisilna izročitev pošiljke (člen 60, I. del

pravilnika) odpravljena, kar je bilo že zdavnaj potrebno, saj je povzročala poštam mnogo nepotrebnega, pa že vnaprej na neuspeh obsojenega dela. Torej ni naslovnik dolžan sprejemati pošiljk od oblasti, ki so oproščene poštne, sodnih pisem, s portom obremenjenih vrnjenih pošiljk itd. Odpade pa s tem seveda tudi dolžnost občinskih uradov, da po nalogu pošte te pošiljke prisilno dostavljajo pošiljateljem. Skratka, pošiljatelj lahko odkloni sprejem svojih lastnih pošiljk, toda nikakor pa ni odvezan dolžnosti plačati pristojbine, s katerimi je pošiljka obremenjena. Po § 47 zakona izterjajo namreč neplačane poštne pristojbine davčne oblasti ne glede na to, ali je bila pošiljka upravičencu izročena ali ne.

Kar se tiče odgovornosti poštne uprave za poštne pošiljke, je to vprašanje z zakonom jasno in točno rešeno. Po teh predpisih odgovarja poštna uprava pri priporočenih pošiljkah samo za izgubo, pri paketih in vrednostnih pismih za izgubo, zmanjšanje in poškodbo vsebine, pri nakaznicah pa za vplačani znesek (§ 35). Če naslovnik sprejme pošiljko brez ugovora, nima kesneje pravice zahtevati odškodnino (§ 38). Odškodnina pripada v prvi vrsti pošiljatelju, naslovniku pa le tedaj, kadar je prevzel vrednostno

Ker je izšel list to pot že 1., bo izostala izdaja 15. novembra t. l.

pismo ali paket, ki je bil poškodovan ali čigar vsebina je bila zmanjšana (§ 41). Pošiljatelj pa lahko odstopi svojo pravico do odškodnine naslovniku (§ 42). Pošiljatelj mora zahtevati odškodnino v roku 30 dni potem, ko mu pošta sporoči rezultat poizvedovanja po pošiljki, naslovnik pa v roku treh dni po prejemu pošiljke. Če tega v odrejenem roku ne storita, izgubita pravico do odškodnine (§ 39).

Z zakonom je določena tudi administrativna pot glede pritožb upravičencev do odškodnine, ki se jim mora takoj izplačati, čim se ugotovi njena višina oziroma dejstvo, da je poštna uprava za pošiljke sploh odgovorna (§ 42). Glede odškodnine odloča pristojna poštna direkcija. Proti tej odločbi ima stranka pravico do pritožbe na ministrstvo za promet in sicer v roku 15 dni od dneva prejema direkcijske odločbe. Proti odločbi ministrstva stranka nima pravice tožbe na Državni svet, pač pa lahko v roku treh mesecev od dneva prejema ministrske odločbe vložijo pri rednem sodišču civilno tožbo (§ 43). Dokler ni zgoraj navedena administrativna pot izčrpana, stranka ne more vložiti tožbe pri rednih sodiščih (§ 40).

Važno za vse državne uslužbence.

Iz razzodb državnega sveta.

Vračunavanje vojaškega kadrskega roka.

Na pritožbo drž. uslužbenca, ki mu je fin. min. zavrnilo prošnjo, da se všteje njegova kadrska vojaška služba v njegovo službeno dobo in vpiše v njegov uslužbeni list, je razzodil drž. svet (števil. 12.176 od 3. aprila) takole:

»Po členu 115. uradniškega zakona iz leta 1923. je osnovan za vsakega državnega uslužbenca uslužbeni list, ki se vodi zanj, in kjer morajo biti vpisani vsi podatki, katere navaja ta zakonski člen. Kakor ima po tem predpisu oblastvo pravico, da zahteva od uslužbenca, naj predloži potrebne podatke za uslužbeni list, prav tako ima tudi uslužbenec pravico, da zahteva, naj se mu vsi podatki točno vpišejo. In če oblastvo v določenem primeru odbije zahtevo uslužbenca, naj se v uslužbeni list vpišejo neki podatki, a uslužbenec misli, da ima po zakonu pravico, da se ti podatki pravilno vpišejo, je smatrati, da je nastal upravni spor. To tem preje, ker mora uslužbeni list vsebovati vse podatke o uslužbencu, tako da se iz njim more takoj točno ugotoviti službeni položaj dotičnega uslužbenca. V tem primeru, ko je tožilec zahteval, naj se mu v uslužbeni list vpišejo podatki o njegovi službi med vojno, a je pristojno oblastvo to zahtevo odbilo in potem obvestilo tožilca, ima torej proti takemu odloku o zavrnitvi zahteve tožilec po zakonu pravico, da vložijo tožbo na državni svet, vsled česar je le-ta tudi tožbo vzel v pretes.

Če preidemo na materijelno vprašanje, ki je sporno, smatra državni svet, da oblastvo ni postopalo v smislu zakona, ko je od tožilčeve vojaške službe med vojno odbilo 14 mesecev na račun kadrskega roka. Odbijanje kadrskega roka je dopuščeno po zakonu samo tedaj, če je uslužbenec dejanski služil v kadru, ne pa v primeru, če ni služil. Če je bil tožilec od kadrske službe oproščen in rednega roka iz kakršnegakoli razloga ni odslužil, se mu tudi od službe med vojno ne more odbiti doba, katero bi bil on prebil v kadru, če bi bil služil obvezni redni rok.

Uslužbencu, če dejanski ni služil v kadru, se mora torej vsa doba vojaške službe med vojno, ne oziraje se na kader, vpisati v uslužbeni list kot vojaška služba v vojni, in sicer po potrdilu ministrstva za vojsko in mornarico Adj. števil. 23.012 od 17. avgusta

Novi zakon odreja nadalje, da morajo uslužbenci, ki so zakrivali izgubo kake pošiljke ali kako drugače povzročili škodo, to poravnati poštni upravi, če je ta odškodnino izplačala upravičencu. Tudi za ta primer je v zakonu navedena administrativna pot (§ 45).

Sedanje pravilnike za notranjo poštno službo bo torej treba že z ozirom na novi zakon vsaj deloma izpremeniti, tako da bodo v skladu z določili zakona. Poleg tega pa zakon zahteva, da se morajo vsi pravilniki in predpisi, ki so važni za občinstvo, objaviti v »Službenih novinah«. Kolikor nam je znano, je ministrstvo glede vsega tega že ukrenilo potrebno.

Ko bo vse to delo, ki nikakor ni majhno, končano, lahko trdimo, da bo uprava s tem za izboljšanje poštne prometa in v dobrobit občinstva veliko napravila, naša stroka pa bo zopet močno napredovala.

In tako se je te dni stari avstrijski poštni zakon od 5. novembra 1837, ki je v naših pokrajinah veljal malo manj kakor sto let, umaknil svojemu mlajšemu, modernejšemu tovarišu.

1928. Ker je pa oblastvo ravnalo drugače in z izpodbijano rešitvijo zavrnilo tožilčovo zahtevo, naj se ta napaka popravi, je ta rešitev nepravilna in se mora zato razveljaviti.

Rodbinska pokojnina po čl. 146 prejšnjega zakona.

Državni svet je razveljavil z razzodbo števil. 35.442 od 4. decembra 1930 določbo ministrstva za soc. politiko glede rodbinske pokojnine, ki je bila določena rodbini umrlega drž. uslužbenca s službeno dobo 7 let, 6 mesecev, 17 dni. Smrt je bila posledica izvrševanja službe in mu je bilo priznanih 20 let službe. Svojo razzodbo na podlagi priziva Glavne kontrole utemeljuje državni svet sledeče:

»Ko je zakonodajalec predpisal člen 146. uradniškega zakona (prejšnjega iz l. 1923, prip. ur.), je hotel družini umrlega uslužbenca zagotoviti minimum za življenje, katerega bi imel uslužbenec ob upokojitvi, če bi bil upokojevec doživel. Zato je tudi predpisal v 1. odstavku navedenega člena 146., da je — če uslužbenec umre pred časom, ko mu pripade osebna pokojnina, za rodbinsko pokojnino podlaga osebna pokojnina, katero bi uslužbenec imel, če bi bil ob tem času že dovršil 10 let službe. S tem je zakonodajalec priznal družini umrlega uslužbenca ugodnost in se poleg te ugodnosti ne more priznati še druga iz 2. odstavka čl. 146 (prejšnjega prip. ur.) uradniškega zakona s tem, da bi se že priznanim 10 letom po 1. odst. čl. 146. dodalo, če je uslužbenec umrl pred dovršenim 10. službenim letom, za pokojnino še deset let. Minister (za soc. politiko, prip. ur.) je napačno postopal, ko je z izpodbijano rešitvijo določil rodbinsko pokojnino pokojnega N. N. z 20 leti službe, vračunljive za pokojnino, temveč bi bil moral k že priznanim 7 letom, 6 mesecev in 17 dni službe, kolikor je imel službe ob smrti, katera je nastopila kot posledica izvrševanja službe, dodati še 10 let po 2. odstavku čl. 136. in določiti pokojnino s 17 leti, 6 meseci in 17 dnevi, ker bi bil s tem že zagotovljen družini minimum za življenje, kar je bil edino namen zakonodajalca. To je pa mogoče sklepati iz 2. odstavka čl. 146. uradniškega zakona.«

Domača obrt ni samostojen obrat.

Vdovi upokojenca, ki je doma šivala in imela za to obrtni list, fin. min. ni priznalo draginjske doklade k pokojnini. Na njeno

pritožbo je razzodil državni svet s št. 21.250 od 6. junija t. l.:

»Okolnost, da se je tožiteljica bavila s šivanjem in da je imela za ta posel obrtni list, ne tvori zapreke sprejemanju draginjskih doklad kakor odločba ministrskega sveta D. R. št. 107.201/24 v svojem 16. členu, točka 2. to predvideva kot podlago za izgubo pravice do te doklade. To zaradi tega, ker se osebno šivanje brez tuje pomoči in v lastnem domu, kakor to tožiteljica v tožbi trdi, a minister v svojem odgovoru na tožbo teh navedb ne izpodbija, ne more oceniti kot »izvrševanje samostojnega obrata« v smislu spredaj navedene 2. točke člena 16. cit. odločbe, temveč samo kot osebno delo (domača obrt). To se ni moglo izvajati niti iz dejstva, da je za to delo imela obrtni list, ker se brez njega s takim delom sploh ne bi smela baviti.

Po tem se v tem primeru pravica tožiteljice do draginjskih doklad ni mogla ocenjevati na podlagi 2. točke navedenega člena 16., ker »izvrševanje samostojnega obrata« v tem smislu niti ni ugotovljeno, temveč je bilo treba oceniti to-le: da-li je dohodek od njene osebne dela večji ali manjši od zneska, določenega v prvi točki istega člena.

Zato in da bi se ustvarila možnost za ponovno ocenitev spornega vprašanja skladno s prednjimi pripombami, se mora izpodbijano rešenje razveljaviti.«

Pojasnilo ministrstva glede rodbinske pokojnine za hčere državnih uslužbencev.

Novi uradniški zakon predvideva za hčere državnih uslužbencev pod določenimi pogoji (§§ 153 in 154 u. z.) rodbinske pokojnine in sicer tudi po doseganju polnoletnosti, odnosno ob njihovi ovdovelosti.

Glede na ta določila je bilo vloženih s strani hčerak poštne uslužbenec, ki so umrli že prej, preden je dobil novi uradniški zakon obvezno moč, t. j. pred 1. aprilom 1931, pa tudi od hčerak takih uslužbencev, ki so umrli še pred svetovno vojno, prošnje za priznanje rodbinske pokojnine.

Tovrstne prošnje je ministrstvo zavrnilo z nastopno utemeljitvijo:

»Prošnji prosilke se ne more ugoditi in sicer iz razloga, ker po prejšnjih predpisih ni imela pravice do rodbinske pokojnine in ker veljajo predpisi zakona o uradnikih od 31. marca 1931 samo za aktivne in upokojene državne uslužbence, ki so bili na dan, ko je dobil označeni zakon obvezno moč, v državni službi odnosno v pokojiu.

Pogoj za priznanje rodbinske pokojnine po predpisih novega zakona je tudi to, da je pokojni aktivni državni uslužbenec umrl kot vlagatelj uradniškega pokojninskega fonda. Pokojnina pa gre vlagateljevi zakonski ženi in otrokom samo za tisto dobo, za katero je vlagatelj vplačal prispevke (glej § 138 in 143 u. z.), česar pa oče prosilke ni mogel storiti, ker je že leta 1908 umrl.«

Učinek steka prepovedi in disciplinskih kazni na zmanjšanje prejemkov.

Ministrstvo je izdalo v tem pogledu dvoje pojasnil in sicer:

1. Če je uslužbencu po §§ 94 in 264 u. z. postavljena prepoved na prejemke za drž. ali privatne terjatve, pa se dotični uslužbenec naknadno disciplinski kaznuje s kaznijo zmanjšanja prejemkov (§ 184, t. 3 in § 189, t. 1 u. z.), potem se mora kazen zmanjšanja prejemkov takoj izvršiti, prepovedani znesek pa se odteguje za to dobo samo v višini razlike med odstotkom že zmanjšanih prejemkov in najvišjim po zakonu dopustnim (50%) odstotkom prepovedi. Čim je kazen zmanjšanja prejemkov odplačana, se prepoved vzpostavlja v prejšnji višini in sicer vse do popolnega plačila državne terjatve.

2. Če se uslužbenec, ki mu je po §§ 94 in 264 postavljena prepoved za državne ali privatne terjatve ali so mu zaradi kazni po § 184, t. 3 in po § 189, t. 1 u. z. zmanjšani prejemki z odločbo disciplinskega sodišča, odstrani iz službe (suspendira), potem se mu po § 237 u. z. takoj ustavi polovica čistih prejemkov, za to dobo pa se ne vrši odpla-

čevanje prepovedi ali kazni zmanjšanja prejemkov. Če bi pa prepoved za vzdrževanje rodbine v zmislu 2. odstavka § 264 u. z. presegla 50% čistih prejemkov, potem bi se prepovedani znesek za vzdrževanje rodbine odtegoval tudi za dobo suspenzije in sicer samo v višini viška preko 50% čistih prejemkov.

Nedeljeno uradovanje.

S tem naslovom prinaša »Naš Glas« od 20. okt. v prevodu iz beograjskega »Monopolskega glasnika« članek g. Petra Trajkovića: Jednokratni dnevni rad. Ker se stvarna razmotrivanja g. Trajkovića ne nanašajo le na monopolsko stroko, temveč na vse stroke v državni upravi, bodo cenjeni bralci gotovo z zanimanjem prebrali sledeči odlomek:

»Naša delavska zakonodaja je uredila dolžino dnevnega dela. To delo se razdeli po razmerah in potrebah obratov in delavcev. Skoro v vseh naših obratih, kjer so zaposleni delavci, je uvedeno nedeljeno delo s potrebnimi odmori in prekinitvami po predpisih zadevnih zakonov. Ta sistem je pokazal dobre uspehe. Toda kar je najvažnejše pri tem, so veliki prihranki, ki zmanjšujejo režijske stroške na najmanjšo možno mero. Delovne ure so tako razdeljene, da se dnevna svetloba popolnoma izkoristi; električna luč je pa samo dopolnilo ob nujni potrebi, posebno poleti. Kar se tiče kurjave, so uspehi znatnejši in pomembnejši. Veliki prostori, v katerih delajo stotine delavcev, zahtevajo velike količine kuriva. Nedeljeni delovni čas omogočuje tu velike in znatne prihranke, ki v mnogem vplivajo na zmanjšanje splošnih izdatkov. Osebe je zadovoljno. Skladnost, ki pa izvira iz obojestranskih interesov, ki so bili izpolnjeni, je toliko, da so splošni rezultati zelo povoljni. Če še ugotovimo dejstvo, da so naši monopoli v bistvu prav za prav velik proizvodni obrat, industrija in trgovina, potem ti prihranki in tak sistem, ki omogoča take prihranke, dobivajo še poseben izreden pomen.

Tako je v naši industriji, t. j. v državni monopolski industriji. Tak sistem nedeljenega dnevnega dela bi tudi v uradih drugih monopolskih ustanov rodil brez dvoma zadovoljive rezultate. Imamo dve dobi: poletno in zimsko. Če bi rezultate varčevanja izkazali v številkah, bi bile to znatne vsote. Prekinitev dela opoldne za 3 do 4 ure, zahteva posebno pozimi ogromen potrošek kuriva, in sicer za ta neizkoriščen čas odmora in pa za kasneje, ko se delo nadaljuje. K temu je treba na vsak način dodati še potrošek na razsvetljavi. Jasno je tedaj: dvakratno dnevno delo zahteva dvakratne izdatke v vsem materialu; nedeljeno dnevno delo pa zmanjšuje izdatke za kurivo za polovico in še bolj, potrošek razsvetljave se pa zmanjša na najmanjšo količino ali pa teh izdatkov sploh ni. Kakšni bi bili skupni zneski teh prihrankov? Vsekakor znatni. Končni uspeh varčevanja bi predstavljal veliko korist. S tem v zvezi bi se vsekakor pojavil niz manjših prihrankov, ki bi izkazali skupaj viden uspeh, ker pravi tudi naš narodni rek: »Kamen do kamna palača...«

Tako je kar se tiče splošnega našega varčevanja. Nič manj pa ni pomembno vprašanje nedeljenega dnevnega dela za nas poedince, državne uradnike v zvezi z našim drobnim varčevanjem in z našimi malimi ali večjimi težavami.

Val draginje je odgnal večino državnih uradnikov iz mestnih središč na periferije. Če bi se poslužili statističnih podatkov, bi nam brez dvoma pokazali, da je največ uradnikov naseljenih na skrajnih periferijah mest in da se njih število do mestnega središča

skoro popolnoma izgubi. V velikih, zelo obljubljenih mestih je ta okolnost za življenje uradnikov tako pomembna, da predstavlja vprašanje, katerega nikoli ni mogoče docela in v splošno zadovoljstvo rešiti. S tem je zvezan niz izdatkov, ki so neizbežni, ki pa zadevajo vso družino. Prevozna sredstva, če so sploh na razpolago, je treba uporabljati štirikrat na dan, t. j. pa znaten izdatek v proračunu vsakega, prav posebno še nižjega uradnika. Često služijo kot prevozna sredstvo lastne noge. Tedaj dobimo vtis, da vidimo v človeku železniški stroj, ki z največjo napetostjo in polno paro drvi na svoje mesto, da izpolni vse številne dolžnosti. Toda utrujenost pa dela svoje...

Pri vsem tem je pa še drugo vprašanje, ki je usodnega pomena: da-li je produktivnost nedeljenega dela manjša, kot pri dvakratnem dnevnem delu? Mislim da ni. Število ur je pri nedeljenem delovnem času isto,

ali skoro isto, kakor je pri dvakratnem delu na dan. Kvalitativna vrednost uradnikov je v bistvu dobra, glede ekspektivnosti uprave pa ne bi bilo mogoče izraziti pomembnejših pomislekov, ker so današnji delovni pogoji državnih uradnikov tako zadovoljivi. Zato so tudi uspehi skladno z njimi zadovoljivi. Primeri so nepotrebni, ker imamo rezultate. Nedeljeno dnevno delo bi povzročilo nekaj napora, dokler se ne bi vsi privadili nanje, toda v zameno bi nudilo popolni odmor, ki bi osvežil in vlil moči za novo delo uradniku, ki bi bil okrepljen in osvežen na duhu in telesu. Če bi odpravili te majhne skrbi uradnika, bi mu omogočili, da prištedi na izdatkih, s čimer bi ga osvežili na duhu in telesu. Zato bi on nudil maksimum svojih moči, ker je duševno zadovoljstvo silno važen činitelj za delo sploh.

Nedeljeno delo bi nudilo uradniku možnost, da posveti več pozornosti svojemu osebnemu izpopolnjevanju, družini in vzgoji otrok in svojim najbližjim. Osvežil bi se, služba pa ne bi trpela, baš nasprotno, pridobila bi. In to mnogo. Da se ta odmor ne bi zlorabljal, zato je zakon točen in strog. Naj se v takih primerih uporablja z vso strogoostjo. Država ima pravico, da zahteva od svojih uslužbencev vso sposobnost, službo celega tako osveženega in izpočitega ter za delo usposobljenega organizma, ker je naša država last nas vseh.

Osebnosti.

Postavljeni: Za šefa I (občega) odseka je postavljen svetnik V. skupine dr. Tavzes Janko, za v. d. inspektorja V. skupine pa Pavlič Nikola; za pogodbene poštarje Herle Anica v Solčavi in Avsenak Franja pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju.

Premeščeni: pb ur. VII. skup. Petrović Nikola iz Slov. Bistrice k Sv. Lenartu v Slov. gor. in Smodič roj. Knapič Rafaela iz Ormoža v Ptuj; pb. ur. VIII. skup. Vindišar Ivana iz Viča na Ljubljano 1, Klatzer Marija z Ljubljane 1 na Ljubljano 6 in Štukelj Mara od Sv. Lenarta v Slov. gor. v Slovensko Bistrico; pb. ur. IX. skup. Smerdu Roza z Ljubljane 1 v Trzin; pb. manip. X. skup. Klemenčič Miroslava z Ljubljane 1 na Vič, Radovan Terezija iz Novega mesta na Maribor 2, Čož Josipina z Maribora 2 v Novo mesto in Šafarič Avrelja iz Ptuja v Ormož; ur. priprav. Šturm Jernej z Novega Sada na direkcijo v Ljubljano, Miklavc Anton iz Beograda 2 v Celje; zvan. I. skup. Abram Andrej, Pirc Ivan, Remiaš Ivan in Zajc Ivan od III. k mestni t. t. sekciji; Sovdat Franc, Muser Franc, Race Ludvik in Stegu Ivan od XXX. k III ter. t. t. sekciji ter Planteu Silvester od XXXV. k X. ter. t. t. sekciji; zvan. II. skup. Gabrovšek Franc in Podgoršek Franc od III. k mestni ter. t. t. sekciji, Goddec Ivan, Božič Rudolf, Ercigoj Jakob, Ga-

brijel Ignac, Lavtar Ivan in Sosič Josip od XXXI. k III. ter. t. t. sekciji; Jagodič Blaž, Boc Milan, Kavš Ivan, Pevec Stanislav, Skodič Jakob, Smodej Josip in Moravec Stanislav od XXXV. k X. ter. t. t. sekciji, Mavrovič Ivan od IX. k III. ter. t. t. sekciji; Wimmer Henrik od III. k X. ter. t. t. sekciji in Podreberšek Bernard iz Ptuja v Kranjsko goro; zvan. III. skup. Hribar Ivan in Kobilič Josip od III. k mestni ter. t. t. sekciji, Kužnik Josip od XXXI. k III. ter. t. t. sekc., Ravnikar Tomaž in Smrkolj Ivan od XXXV. k X. ter. t. t. sekciji; služ. I. skup. Skitek Leopold iz Konjic v Brezno, služ. II. skup. Pauko Josip iz Ptuja na Maribor 2, Škrobar Matija z Maribora 2 v Ptuj, Kadilnik Josip iz Brezna v Konjice in Španjol Vera iz Zidanega mosta v Št. Vid nad Ljubljano; dnevničar Brus Slavko iz Poljčan v Zidani most in Smogovec Stanislav iz Domžal na Ljubljano 1.

Upokojeni: pb. ur. VI. skup. Rovšek Franja na Ljubljani 1 in Ranc Blaž na Mariboru 2; pb. ur. VII. skup. Vojsk Ruža na Mariboru 2; pb. ur. VIII. skup. Kogej Matilda na Mariboru 2, zvan. I. skup. Maček Anton v Dolenjem Logatcu in Kranjc Anton pri Sv. Juriju ob juž. žel.

Prestanek službe: pb. manip. X. skup. Strumblu Alojziju v Trzinu je prestala služba. Jurgec roj. Murko Terezija, pogodb. pošt.

A. & E. SKABERNE, LJUBLJANA

Velika izbira
češkega in
angleškega
sukna!

pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju in Rogar Neža, služ. v Kranjski gori sta se odpovedali poštni službi.

Poroke: pb. ur. VI. skup. Čuš Franc na Mariboru 2 se je poročil z Marijo Wigec, pb. ur. VIII. skup., Lort Marija v Marenbergu z občinski mtajnikom Valentinom Jugovičem, pb. manip. X. skup., Ebber Hedvika v Šmartnem ob Paki s privat. urad. Ludvikom Pečarjem in ur. priprav. Bergant Franc v Novem mestu s služ. II. skup., Šiško Marijo; pogodb. pošt. Volovec Rezika v Dobovi s kov. mojstrom Andrejem Pavličem, Bauman Marija v Blanci s posestnikom Mihaelom Divjakom, Benkovič Zora v Slivnici pri Celju z učiteljem Gabrijelom Sudarjem, zvan. Darovič Franc v Kočevju s Schleimer Heleno in služ. Šušteršič Franc na Ljubljani 2 z Zofijo Hanjšek.

Društvena poročila.

Iz društva Nižjih p. in t. uslužbencev v Ljubljani:

Kakor znano, je nastala izpremembra v osebi šefa personalnega odseka pri naši direkciji s tem, da je bil dosedanji šef, g. Pavlič Nikola, imenovan inspektorjem, njegovo mesto pa je zavzel g. dr. Tavzes Janko.

Osrednje društvo nižjih pošt. uslužbencev se je čutilo dolžno, da je dne 12. oktobra t. l. poslalo pod vodstvom svojega predsednika, g. Penka, delegacijo k dosedanjemu šefu, g. Nikoli Pavliču, da se mu zahvali za naklonjenost, ki jo je ves čas izkazoval društvu in njegovim članom. Potem pa se je delegacija oglasila pri novem šefu, g. dr. Tavzesu, mu čestitala k imenovanju za šefa tako važnega odseka in tudi njega prosila za naklonjenost in podporo. Gospod šef je sprejel delegacijo nadvse ljubeznjivo, poudarjajoč, da se zaveda svojega težkega položaja, ki mu ga je poverilo ministrstvo, in da hoče biti do vseh in vsakogar pravičen in objektiven.

Na pritisk članstva je bil odbor kmalu zopet prisiljen oglasiti se, dne 26. oktobra t. l., pri personalnem šefu, da ga je v imenu članstva prosil odpomoči pri današnji preobremenitvi dela nižjih uslužbencev vsled pomanjkanja osebja. Delegacija je naštel g. šefu vse težave, ki jih mora prenašati osebje, ki je že docela izčrpano in ki po večini ne pride niti do svojega rednega, po zakonu mu pripadajočega dopusta. G. šef je pokazal polno razumevanje za vse navedene težnje in obljubil delegaciji, da bo storil vse, kar je v njegovi moči. Posvetoval se je s člani delegacije o event. odpomoči, pa tudi z obžalovanjem konstatiral, da v doglednem

času ni pričakovati izdatnejše odpomoči vse dotlej, dokler ministrstvo ne dovoli zadostnega števila naraščaja. Delegacija se je zahvalila g. šefu za prijazen sprejem in izkazano naklonjenost ter odnesla o novem šefu, g. dr. Tavzesu, najboljše vtise.

To in ono.

V Dravsko banovinsko sekcijo UPU je vstopil g. Janez Poharc, pt. čin. in bivši član ljubljanske podružnice bivšega Maturantskega društva pt. uradnikov kraljevine Jugoslavije. Posnemalcev ni našel.

Stalno omizje, v četrtek 5. t. m. v lovski sobi »Pri Sokolu«. — Na svidenje!

Vsem tovarišicam in tovarišem poštarijem, ki se zanimajo za smučarski šport, sporočamo, da smo ustanovili »Poštarsko smučarsko družino«. Ta družina ni kako društvo s pravili in drugo formalno navlaklo, ampak prostovoljno in neobvezno druženje prijateljev smuke, ki ima edini namen z medsebojno podporo in pomočjo seznaniti vse tovarišice in tovariše z lepim in zdravim smučarskim sportom in tako hkrati omogočiti spoznavanje lepote naših krajev, ko leže pod belo snežno odejo.

Najprej hoče družina omogočiti tovarišicam in tovarišem novincem nabavo res potrebne smučarske opreme in jih obvarovati pred nakupom raznih nepotrebnih in pogosto prav dragih predmetov.

Tudi tovariši, ki so se že smučali, naj pregledajo svojo opremo. Ker smo pripravljeni brezplačno posredovati pri izmenjavi in zamenjavi potrebščin med člani družine, prosimo vse, ki bi imeli v tem pogledu kakšne želje, da nam to sporoče.

Čim zapade sneg in bo smuka ugodna, začnemo s teoretičnim in praktičnim poukom na terenu. Družini so se ponudili trije tovariši, izvežbani smučarji, ki bodo organizirali po potrebi smučarske tečaje, vodili

krajše in daljše izlete in ki bodo sploh članom s strokovnimi nasveti rade volje in vsak čas na razpolago.

Da zamoremo izdelati podroben program, prosimo vse tovarišice in tovariše, da se takoj javijo družini in sporoče, ali so novinci, ali so se že smučali in katere predmete bodo približno potrebovali, ker je že, na kar ponovno opozarjamo, čas, da se pripravimo.

Družino vodi g. dr. Vujčić Vilko, uradnik na direkciji p. in t. Vse dopise in vprašanja pa pošiljajte na naslov: Ferluga Jože, uradnik na direkciji p. in t. v Ljubljani.

Ljubljana, dne 24. oktobra 1931.

Poštarska smučarska družina.

Nesreča na carinjalni pošti Maribor 2. Pripetila se je tam nesreča, ki bi bila skoraj zahtevala življenje za žrtev. Ko je dne 16. okt. zvanik Majcen Ivan nosil pakete iz carinskih prostorov v skladišče, mu je padel s kupa paketov zaboj na glavo, da se je mož takoj onesvestil. Ko so ostali uslužbenci zaslišali krik in ropot, so takoj priskočili k nezvestnemu. Najbolj se je pobrigal zanj gosp. viš. rev. Cvitković, ki je pomagal prenesti ponesrečenca na zrak ter pospešil prihod rešilnega avtomobila, da je odpeljal reveža v bolnico. K zavesti je prišel šele čez nekaj ur, ko je dobil injekcije. V bolnici je bil pet dni. Ugotovili so pretres možganov. — Sedaj se nahaja v domači oskrbi, kjer je bolj v miru kakor v bolnici. Mir mu je zdravnik predvsem priporočal. V nevarnosti za življenje ni več. Da se je pripetila nesreča, je največ kriva okolnost, da so prostori povsem neprimerni za večji promet s paketi. — Kako prav je imel prejšnji upravitelj, gosp. Novak, ki je rekel nekoč: »Če nam ne bodo dali drugih, primernejših prostorov, bo še koga ubilo,« ko je gledal nagomiljeno množino paketov! — No, hvala Bogu, da ni bilo hujšega! Upajmo, da v doglednem času dobi carinjalna pošta svoje nove prostore, kar bo preprečilo slične nesreče.

Le naročajte pridno
„Poštarija“

Poštariji kupujejo
samo

Jugosteyr-Waffen

kolesa

in Puch - motorna

kolesa

na ugodna mesečna
odplačila

„JUGOSTEYR“

Ljubljana, Miklošičeva cesta št. 36

Trgovina usnja in čevljar-
skih potrebščin po najnižjih
cenah, se priporoča

Franc Erjavec
trgovina z usnjem
Ljubljana, Starl trg 11a

THE REX Co.

LJUBLJANA, GRADIŠČE 10 — ZAGREB, SAJMIŠTE 56
Telef. 268 interurb. Ustanovljeno 1906

Specijalna trgovina prvovrstnih
pisalnih in kopirnih strojev, raz-
množevalnih aparatov in razno-
vrstnih pisarniških potrebščin.
Pisalni stroji na obroke.

Tuječ Evgen

Ljubljana, Smoletova ulica šte. 3

se priporoča za prodajo elektro-
tehničnega in tehničnega mate-
rijala, žarnic, motorjev, železnih
ognja in vloma varnih blagajn
i. t. d.

Jože Mihelič in drug

Ljubljana

Dunajska cesta 41

Telefon šte. 777